

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Paulo. 254.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

si verè loquendum est, Oratiunculam potiùs) de eo, quòd factum non sit, elucubrasse, quæ à nonnullis quidè mirificis laudibus fit, à nonnullis autem, aliis libris, qui de hoc argumento à quibusdã elaborati sunt, præstantior habita sit, atque, vt eam ad te mittam, præcibus à me contendis, idcirco eam mitto. Tu verò ne famæ iudicium in sententia ferenda sequere: verùm eam accuratè perpende atque explora. Ac si ea commodè à me scripta sit, Deo gratiam habe: sin autem in ea quippiam desiderari videatur, humanæ imbecillitati, quæ minimè, vt cupit, loqui potest, ignosce.

Paulo. 254.

Quandoquidem amor ex aspectu oritur, idcirco Christus quoque cum, qui petulanter atque impudicè oculos pascit, adulterum esse pronunciauit: quo videlicet non facinus duntaxat, sed etiam cogitationem prohiberet. Atque ad eundem modum, Lex quidem de homicida, Christus autem de eo quoque, qui irascitur, supplicium somit. Illa enim manus, hic animæ leges sancit, ac dum radicem oriri non patitur, ramos etiam antè cohibet. Quæ cum ira sint, oculum & iracundiam velut iniecto fræno coercere: ne ille ad adulterium, hæc ad cædem te velut porrecta manu ducat.

Hermينو Comiti. 255.

Da operam, vir optime, ne te tanquam, vnum è vulgo, immutet rerum secundarum aura, verùm firmum atque constantè amicis seruet philosophia, cù qua es educatus. Illud enim imperitis ac gregariis contingere solet: hoc autem iis, qui ingenti sapientia præditi sunt: quorum in cæterum nomen tuum ascriptum est.

Eudæmoni. 256.

In laudem pij Episcopi certamè descendere minimè fortasse dubitassem, nisi illud veritus fuisset, ne si ipsius virtutibus in-

δὲ ζῆλὸν εἰπεῖν, τὰ ληθέω λογιδίον μοι ἐγράψαι γεγραφθαι τὰ δὲ τὸ μὴ εἶναι εἰμαρδύμιον. τὸ δὲ πινὼν μὲν ἐκ- γεμασθῆναι, τὸ δὲ πινὼν δὲ καὶ τῆς ἀλ- λων συγγραμμάτων τῶν εἰς τὸ τοῦ δὲ πινὼν πεπονημένων παρεκρίθη, καὶ παρεκλάσας τὸ τό σοι πεμφθῆναι, πέ- πομφα αὐτό τοι γὰρ οὐ μὴ Σπὸ τῆς φήμης ἀφίξις, ἀλλὰ ἀκριβῶς βα- σαίνισας δοκίμασον. καὶ εἰ μὲν εὐ ἔχει, τὸ γὰρ ἰσθῆναι. εἰ δὲ δόξει σοι ἐλλιπῆ γεγραφθαι, τῆ ἀνθρωπίνῃ ἀσθενείᾳ συγγνωσκὲ τῆ μὴ δυναμένη ὡς βέλ- εται φερεῖται.

Παύλῳ. σιδ.

Ἐπειδὴ οὐκ τὸ ὄραν τὸ εἶναι πικρῆται, ἀλλὰ τὸ καὶ ὁ Χειρὸς τὸν ἀνό- λαιστος ἐπιδίνα τὰς ἄφεις μοιχὸν εἶται ἀπεφύνατο, καὶ τὸ ἀφῆξιν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἔνοιαν παρεναστέλλων, καὶ ὅτι τὸ φόνος δὲ, ὁ μὲν ἰόμος τῶ ἀνδραφθῆναι, ὁ δὲ Χειρὸς καὶ τὸν ὀργισθῆναι πικρῆται. ὁ μὲν γὰρ τῆ ψυχῆ, ὁ δὲ τῆ χειρὸς νομοθετῆ, καὶ ἀλλὰ τὸ μὴ συγγραφεῖται φωνῆ τὴν ῥίζαν, καὶ πῶς κλάδους παρεναστέλλει. χαλινὸς τοῖνυν καὶ τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν θυμὸν, ἵνα μὴ ὁ μὲν εἰς μοιχείαν, ὁ δὲ εἰς φόνον σε χεῖρα γωγίση.

Ερμίνῳ κόμισι. σρε.

Μὴ μεταβαλλέτω σε, ὦ ἀριστε, ὡς ἕνα τῆς πολλῶν, ἐνημερίας ἀρεθῆ, ἀλλὰ φυλαττέτω βέβαιον τοῖς φίλοις ἢ συνπροφῶς φιλοσοφία. ἐπιεῖτο μὲν γὰρ τοῖς ἀπειροχάλοις καὶ ἀγαλάτοις εἴωθε συμβαίνειν. τὸ τοῦ τοῖς κομι- δῆ σοφοῖς, ὡν εἰς τοῖς ἀλλοτρῶν ἐπι- γεράφης.

Εὐδᾶμονι. σισ.

Ἐτόλμισα ἂν εἰς τὸ ἀγῶνα τῆς ἐγκομίαν ἔθεοφίλοις Θεοδοσίῳ ἔπιποπέ κα- τὰ λθεῖν.